

- af Suzanne Brøgger

Ode til de danske folkebiblioteker

Som barn ville jeg være bibliotekar ligesom spejderføreren Tænke, som gik med læbestift.

Åh, tænk at være bibliotekar, så ville man stille alle bøger i orden og vide, hvor de var, så ville man vide, hvem man var - bibliotekar og gå med læbestift.

Åh, at være bibliotekar og vide, hvor bøgerne står og hvad der er inden i dem og kunne anbefale nogen et eventyr - At være bibliotekar med stempelblyant og lilla stempelpude og stemple

i et lille firkantet felt, en rude, og give en bøde på femogtyve øre og lede menneskene mod højere horisonter.

II

Åh, at komme på et bibliotek og se stille vogne med hjul og bøger på, som hospitalsvogne der ligeså stille kommer rullende med medicinen. Her kommer min medicin, mit indre liv, rullende ind på hjul.

At se din bedstemor komme hjem fra biblioteket med nettet fuldt af bøger, redningsnettet, Dostojevskij og André Gide. At hente medicin til sin mor på apoteket og bøger på biblioteket, apotek-bibliotek, Graham Greene og Marcel Proust, Sagens kerne, På sporet efter den tabte tid.

Åh, at låne bøger til sig selv og lægge dem i en stak ved sengen, Ditte menneskebarn, Bardommens gade, Den gode jord. At lægge livet ved sit hovedgærde og trygt kunne sove, fordi de andre har læst de samme bøger engang i tiden før man selv blev til, og de var kommet gennem livet, havde holdt den samme bog i hånden, og dermed mig i hånden, og vi gav bøgerne videre til hinanden, fulde af levet liv, vi gav livet videre.

Åh, at komme på biblioteket i Slagelse og be'om en bog fra New York: "Alone, Alone - Lives of Outsider Women", om kvinder, der spillede eller nægtede at spille den hånd, de fik.

Åh, at være forfatter og blive købt af biblioteket. At blive vejet og fundet for let eller tung på grønne sedler og blive lånt ud

til mennesker man ikke kender. Nærsynede og langsynede, med over- og underbid.

At møde læserne på biblioteket, at være en giraf, som mennesker gerne vil se. Er forfatteren et menneske, ligesom dem selv, eller er hun lidt aparte, en gepard, måske?

Å, at komme på biblioteket og finde ud af, at Espen Snarre byggede kirken i Kalundborg, at Kingo var hjælpepræst på Sæbygård og Antvorskov det største Johanitter- kloster i Norden.

At komme på et bibliotek, små øer af civilisation, der stadig holder stand overfor Bilka, Kvikly og Rema 1000.

At være en gammel mand der går på biblioteket med en lille pige i hånden. Han har aldrig været der før, det er hende, der kender vejen.

Hele sit liv har han lagt den, vejen, med tjære og asfalt, men han har aldrig været på biblioteket. Nu er det pigen på fire, der fører og hun bladrer i bøgerne, som var det hendes nærmeste, hun taler med, og nu begynder den gamle mand at turde tale selv med bibliotekaren. Han har altid undret sig over universets beskaffenhed, hvordan man har tænkt over det gennem tiderne. Da de går fra biblioteket, har den gamle mand fået "Filosofiens historie" under armen, mens pigen har lagt "Mis med de blå øjne" ned i sin røde sminkekuffert.

III

Bøger af sten, bøger af brændte tavler, af papir fra træerne i skoven, bøger af papyrus og bogstaver

og tegn på skærme - digitale porte til Alexandria, Pergamon, Efesos, den Sorte Diamant og Helsingør.

Åh at være et skib af viden, oplysning og ideer. Et værft for væren og stilhed- med Hamlet som forfar på slottet. Et skibsværft, hvorfra drømmene og længslerne går over vandet, gennem sindet og tiderne. Åh, at blive forvandlet ved mødet med endnu ukendte eventyr, der venter os hver gang, vi betræder et bibliotek - bøger, billeder, musik, teater, foredrag, koncerter og film, cyperspace og børnebibliotekets bamse.

Aviser, tidsskifter og magasiner, trykt eller på nettet - og torvet, hvor tidens trængsler frit kan diskuteres. Og hey, læg dine egne erindringer ud på nettet og vær med til at skrive byens historie!

Åh at være biblioteket i Helsingør, et vidensværft i verdensklasse, et verdensbibliotek, globalt og lokalt.

Tillykke.

Helsingør, den 10.10.2010